

Lecția 6

6.1 Kyrgystan

Kyrgystan este o țară cu munți înalți și văi largi, așezată între Uzbekistan, Kazakhstan și China, locuitorii ei se numeau Kyrgyzi și sunt de origine turco-mongolă de religie musulmană. Dar aici au locuit și un număr considerabil de germani și slavi. Credința baptistă a fost adusă aici în anul 1912 de Rodin Bershadski convertit baptist din provincia Orenburg care s-a mutat în Bishekl aici a ținut servicii divine în casa lui Marudin. În anul 1919 biserica s-a împărțit în credincioși bapțiști și creștini evanghelici. În anul 1945 cele două grupuri s-au unit. În anul 1946 s-a deschis a doua Casă de rugăciune, au apărut și alte biserici cu membrii germani, veniți de la menoniți. În anii recenti au pierdut mulți membrii, pentru că mulți germani au plecat în Germania și mulți credincioși ruși s-au mutat și ei în alte regiuni.

Folosindu-se de libertatea obținută bapțiștii din Kyrgystan s-au implicat în misiune ținând evanghelizări pe stadioane, teatre, școli, spitale, închisori. Răspandesc multă literatură au un post de radio și televiziune. Un important factor care a determinat creșterea numerică a bapțiștilor a fost Misiunea "Rază de Speranță" care s-a stabilit la Bishek. Această Misiune lucrează și în Statele învecinate Uzbekistan, Turkmenistan. Ea are peste 25 de misionari care sunt ajutați de 200-300 voluntari. În anul 1993 s-a deschis o școală Biblică la Bishek.

Bapțiștii din Kyrgystan s-au organizat în Uniune care face parte din Federația Baptistă Euro-Asiatică. În prezent sunt aici 3.460 de membrii în 47 de biserici dar bisericile sunt în creștere.

6.2 Moldova

Moldova (Basarabia) a avut o istorie zbuciumată încă din anul 1812 ea a ajuns să fie înglobată în Imperiul Rus, deși era o provincie românească. În anul 1991 a devenit Independentă, populația ei este compusă din 60% romani, 7% ruși și 30% ucrainieni iar restul sunt găgăuzi și alte etnii.

Primii care au adus credința baptistă aici au fost germanii. Ei au predicat Evanghelia iar în anul 1876 s-au botezat 9 credincioși și aceștia au organizat Biserica Baptistă din Tarutino. În anul 1907 erau deja 3 biserici germane care au format Comunitatea Bisericilor Germane din Basarabia cu sediul la Tarutino. În anul 1940 în Basarabia existau 30 de biserici de limba germană cu 1.185 de membri, germanii din Basarabia s-au repatriat în Germania și aceste Biserici s-au desființat.

În anul 1908 s-a format o biserică de limba rusă în Chișinău, iar în anul 1912 s-a organizat și la Cetatea Albă o biserică de limba rusă și stațiuni misionare având 254 de membrii, bapțiști romani erau numai 40 răspândiți prin toată Basarabia.

În anul 1918 provincia Basarabia s-a unit cu patria mamă România. După anul 1918 credința baptistă a făcut progrese uriașe între romani. În anul 1930 au scos revista "Luminătorul" care a apărut în două limbi: rusă și română. În anul 1920 s-a convertit tânărul Boris Bușilă și a fost botezat de A.I. Ivanov. În anul 1922 Bușilă a fost ordonat ca păstor iar lucrarea între romani a fost deosebit de roditoare, Biserica din Chișinău a devenit ruso-română și în cadrul serviciilor se ținea o predică în limba română și alta în limba rusă. Boris Bușilă a făcut teologia ortodoxă și cativa ani de medicină convertindu-se s-a dedicat slujirii Evangheliei împreună cu soția lui Raisa. În perioada interbelică pe când Basarabia aparținea României el a fost un lider în Uniunea Baptistă din România și un conducător al bapțiștilor din Basarabia. Un specific al bisericii din Chișinău era că avea membrii ruși, români, germani și evrei.

În perioada interbelică ei au construit o biserică mare cu săli pentru activități sociale. Ocupând rușii Basarabia în anul 1940, autoritățile au sechestrat clădirea bisericii, iar pe Boris Bușilă l-au dus în lagăr l-au condamnat și a murit în închisoare. În anul 1956 când Hrușciov a încercat să repare ilegalitățile lui Stalin, procesul lui a fost rejudecat și achitat, dar Bușilă nu mai era în viață. În anul 1944 soția lui s-a refugiat în România, în-București unde a fost organista Bisericii "Golgota" din str. Titulescu și profesoară la Seminar până în anul 1955.

A. Popovici in cartea sa "Istoria Bapțiștilor din Romania" scrie că in Basarabia era și o misiune pentru creștinarea evreilor condusă de L. Averbuch și M. Tarlev, aceștia au strans sute de evrei in jurul lor. Averbuch a fost mentorul spiritual a lui R. Wurbrand (el era evreu, a înființat in București o biserică evanghelică luterană și majoritatea membrilor erau evrei), care a pregătit pentru lucrarea evanghelică. In perioada interbelică Convenția Baptistă de Sud i-a trimis ca misionari aici pe Waiter E. și Hazael Craighead care au lucrat aici și in Bucovina până in anul 1939. H. Craighead a fost și profesor la Seminarul Baptist din București și in biblioteca Seminarului sunt o mulțime de cărți teologice care au aparținut acestui misionar.

Un alt misionar destoinic care a lucrat in Basarabia in această perioadă a fost Vasile - Asiev, încă din anul 1923 îl găsim ca și conducător al bapțiștilor alături de B. Bușilă și el a făcut teologia ortodoxă, dar era și inginer agronom, in perioada interbelică a predat și Homiletica la Seminarul Baptist din București. Originar el a fost din Tiflis și s-a convertit de la molocani odată cu Iacob Jideov și A. Karev foștii conducători ai bapțiștilor din Rusia după anul 1944 până prin anul 1975. In anul 1944 s-a refugiat in Romania și a păstorit bisericile din Iași și Brăila.

In timpul cand Basarabia a aparținut României bapțiștii au suferit multe șicane din partea autorităților instigate de preoți. Cu toate acestea lucrarea Domnului s-a dezvoltat frumos, a fost campul de misiune cel mai fertil, pentru că in anul 1918 erau 294 de credincioși in Basarabia iar in anul 1942 cand s-a desființat cultul baptist prin decretul dat de Antonescu erau 17.855 de membrii botezați și 24.434 aparținători copii adică 19,13% din totalul bapțiștilor pe tară (conform datelor din "Istoria Bapțiștilor" vol.II, pg.1.320 de A.Popovici).

Sub stăpanirea ruso-comunistă bapțiștii au suferit și mai mult ca sub dominația romană, zeci de biserici au fost inchise, transformate in magazine sau săli culturale, păstorii și conducătorii bisericilor au fost duși in lagăre prin Siberia, era interzisă orice activitate a tinerilor in biserici, orice manifestări in afara zidurilor bisericii. Au rămas vii in memoria credincioșilor provocarea lor la discuții publice la Căminele Culturale la sate, discuții conduse de activiști ateii ai Partidului Comunist, la aceste discutii credincioșii îi biruiau pe activiști pentru că adevărul era de partea credincioșilor.

In anul 1944 s-a format Consiliul Uniunii Creștinilor Evanghelici Bapțiști cu sediul la Moscova. In cadrul acestei organizări Republica Moldova avea un presbiter senior și Consiliul presbiterilor din Moldova care era forul conducător al Bisericilor Baptiste din Moldova.

După ce Moldova a devenit Republică independentă în anul 1991 s-a organizat Uniunea Bisericilor Baptiste din Moldova, conducătorul ei se numește episcop și e ales de Congresul Bisericilor, Uniunea Baptistă din Moldova nu face parte din Federația Euro-Asiatică a Bisericilor Baptiste ci este membră in Alianța Mondială Baptistă.

După declararea independenței Republicii Moldova s-a derulat o viguroasă lucrare de evanghelizare, s-au deschis noi biserici, s-au construit zeci de noi Case de rugăciune. Fosta biserică a lui Bușilă încă prin 1988 a primit din partea Statului un teren în locul clădirii pe care a luat-o abuziv Statul comunist. Pe acest teren s-a construit o frumoasă biserică Baptistă de limba rusă care are peste 1000 de membrii și în fiecare serviciu divin se predică și în limba română. De asemeni și românii și-au construit o capelă mare cu toate facilitățile, cu loc de parcare, biserica se numește Isus Biruitorul și are peste 1000 de membrii. În această biserică toate serviciile se derulează numai în limba română.

După anul 1990 mulți tineri din Moldova au urmat cursurile Institutului Teologic Baptist din București și Institutul Biblic Emanuel din Oradea. În anul 1992 s-a organizat institutul Teologic și Pedagogic de la Chișinău. Institutul are o clădire frumoasă, construită cu ajutorul Convenției Baptiste de Sud din S.U.A., în cadrul institutului sunt două secții română și rusă și sunt peste 150 de studenți unii din ei sunt din Statele asiatice-musulmane care au aparținut de U.R.S.S. până la destrămarea acesteia. Profesorii sunt toți absolvenți acelor două Institute Teologice din Romania. În prezent în Moldova sunt peste 21.000 de credincioși bapțiști și 340 de biserici

6.3 Tadjikistan

Tadjikistan este republică mică cu relief muntos se învecinează cu Afganistanul, China și Uzbekistan. Populația este compusă din două etnii: tajici care sunt peste 50% și uzbeki cu 23%. Populația este musulmană, creștinii au fost prezenți prin germani și slavi.

Biserica Baptistă din Dushambe care este capitala țării s-a înființat prin doi prezbiteri bapțiști care au fost deportați împreună cu familiile lor; s-au mai colonizat aici alți bapțiști. În anul 1930 adunarea l-a ales pe I.Y Danilenko ca păstor, între 1937-1943 biserica a fost închisă de autorități, ea a fost înregistrată când avea 35, iar în anul 1989 a avut peste 800 membrii, jumătate din ei erau germani, serviciul divin în biserică era în rusă și germană, dar în adunare erau peste 17 etnii.

După desființarea U.R.S.S-ului a urmat un război civil de aceea mulți ruși și germani au plecat și bisericile au rămas goale, puținii creștini care au rămas se adunau în secret, a mai rămas o biserică la Dushambe cu 59 membri. În tot teritoriul sunt 400 bapțiști și 12 biserici.

6.4 Turkmenistan

Turkmenistanul este un teritoriu întins, dar pustiu cu puține centre populate, populația este compusă din turkmeni și o minoritate cazacă, religia lor este mahomedană. Bapțiștii au vestit Evanghelia aici prin anul 1890 prin I.K. Soveliiev care s-a stabilit în Ashkhaov a mai venit și F.S.Avsyamikov convertit de la menoniți. În anul 1892 s-au colonizat și alții formând biserici.

În anul 1913 erau 410 bapțiști și 220 de creștini evanghelici în teritoriu. Din 1937 până în 1944 regimul a făcut presiuni asupra credincioșilor și un număr dintre ei au părăsit credința creștină. Biserica a reînviat prin anul 1983, clădirea ei a fost renovată, iar în anul 1990 avea 39 de membrii, incluzând între ei și 3 turkmeni, iar adunarea era condusă de o femeie, pentru că nu se găsea între membrii un bărbat capabil să conducă biserica. Mai exista o comunitate la Krosovadsk cu 19 membrii, mai exista o stație misionară în Taskent. Azi sunt în Turkmenistan 112 credincioși bapțiști în trei biserici.

6.5 Uzbekistan

Locuitorii din Uzbekistan 70% sunt musulmani foarte atașați de credința lor. În anul 1898 s-au colonizat în statele din jurul Taskentului, credincioșii Evanghelici din Biserica centrală și din Siberia, au ținut ore de studiu biblic în casele lor. Dar în scurt timp, adică în anul 1902 s-a înființat o biserică în Taskent, lângă o garnizoană militară. Faptul acesta a făcut să se atașeze de biserică și câțiva militari. În anul 1908 existau și bapțiști germani în zonă.

Între anii 1932-1944, autoritățile au închis biserica din Taskent, când s-a redeschis în anul 1994 avea 65 de membri. În scurtă vreme numărul credincioșilor a crescut rapid și a ajuns să fie 1300 de membri prin anul 1950.

Autoritățile au adus și mulți coreeni, astfel că au apărut și credincioși bapțiști coreeni, formând o comunitate de 150 de membri, ei au fost păstoriți de păstori din SUA.

Uzbekii sunt foarte greu de convertit, astăzi în biserica din Taskend sunt numai 15 credincioși uzbeki.

În anul 1992 bapțiștii din Asia Centrală au organizat propria lor Uniune în care sunt incluse țările: Uzbekistan, Tadjikistan și Turkmenistan. La sfârșitul anului 1992 existau aici 2200 de credincioși bapțiști organizați în 27 de biserici. În 12 luni au pierdut 1400 de membrii germani care s-au repatriat în Germania. Uniunea din Asia Centrală dezvoltă aici o riguroasă lucrare misionară. Astăzi sunt în Uzbekistan 3500 de credincioși bapțiști din care 1500 sunt coreeni organizați în 25 de biserici.